

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/23/2015
Identifikačné číslo spisu:	3013201004
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013201004.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: HIMEL SK, s.r.o., Orlové 86, Považská Bystrica, IČO: 36 311 464, zastúpeného JUDr. Eugenom Kostovčíkom, advokátom so sídlom Gelnická 33, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 1100306/1/556923/2013/5051 a č. 1100306/1/556987/2013/5051 obe zo dňa 20. novembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/211/2013 - 46 zo dňa 10. decembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd ako nedôvodné zamietol žaloby, ktorými sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutí žalovaného označených v záhlaví, ktorými potvrdil rozhodnutia Daňového úradu Trenčín, pobočka Považská Bystrica, ktorými bol vyrubený žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2005 vo výške 2775,01 € a za zdaňovacie obdobie júl 2005 vo výške 1750,14 €.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil tak, že napadnuté rozhodnutia žalovaného zruší, vec mu vráti na ďalšie konanie a rozhodne o trovách konania.

Uviedol, že napadnutý rozsudok nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcich z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru a § 157 ods. 2 O. s. p., keďže krajský súd sa obmedzil len na stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí žalovaného. Žalobca opakovane uviedol argumenty, na základe ktorých mal za to, že k dodaniu tovaru a uskutočneniu zdaniteľného plnenia skutočne došlo. Navyše žalobca namietal, že daňové orgány ako aj krajský súd nerespektovali záväzný právny názor vyslovený v tejto veci a teda sa neriadili § 250ja ods. 4 O. s. p., pričom poukázal na skoršie rozsudky Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/3/2012 a sp. zn. 8Sžf/14/2012. Záverom navrhol prerušiť súdne konanie a položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu Šiestej smernice.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), preskúmal napadnuté odvolanie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O. s. p.) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre konanie o odvolaní a je namieste ho odmietnuť.

Podľa § 246c ods. 1 O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 204 ods. 1 vety prvej O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 218 ods. 1 O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré

a/ bolo podané oneskorene;

b/ bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený;

c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné;

d/ nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1,

e/ rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Podľa § 218 ods. 2 O. s. p., ako oneskorené nemožno odmietnuť odvolanie, ktoré bolo v lehote podané na odvolacom súde alebo do zápisnice na nepríslušnom okresnom súde.

§ 218 ods. 2 O. s. p. upravuje dve situácie, kedy odvolanie nemožno odmietnuť ako oneskorené a je potrebné ho považovať za podané včas, a to podanie odvolania v lehote priamo na odvolacom súde alebo odvolanie uskutočnené ústne do zápisnice na nepríslušnom okresnom súde. Pokiaľ bolo odvolanie podané v lehote na nepríslušnom prvostupňovom súde, možno takéto odvolanie považovať za podané včas, len keď ho tento nepríslušný súd odošle príslušnému súdu najneskôr posledný deň lehoty na odvolanie (m.m. aj R 23/1986).

Napadnutý rozsudok bol doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňa 19. januára 2015. Posledným dňom lehoty pre podanie odvolania bol 3. február 2015. Odvolanie bolo podané na poštovú prepravu dňa 2. februára 2015, avšak bolo podané na nepríslušnom súde, nakoľko bolo adresované Krajskému súdu Prešov. Krajský súd Prešov podal predmetné odvolanie na poštovú prepravu Krajskému súdu Trenčín dňa 5. mája 2015, teda až po uplynutí zákonnej lehoty na odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty postupoval podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p., § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a odvolanie ako podané oneskorene odmietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože odvolanie bolo odmietnuté (§ 224 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. per analogiam, v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.